

DE STER

NR. 8. AUGUSTUS 1960

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

1939—1945

DE IDAHO FALLS TEMPEL

De grond voor de Tempel werd door David Smith de 19de december 1939 te Idaho Falls, Idaho, gebroken. Met de fundering werd de 5de augustus 1940 begonnen, welke op een harde onderlaag van vulcanische lava rust. De hoeksteen werd de 19de oktober 1940 gelegd door David O. McKay, toen Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap. De 19de augustus 1941 werden een roestvrije stalen plaat en de sluitsteen op de top van de toren geplaatst. De 23ste september 1945 werd de Tempel door President George Albert Smith ingewijd. Uit gewapend beton opgetrokken, is de Tempel van moderne, 20ste eeuwse stijl. Het gebouw meet 91 × 131 voet en is 150 voet hoog.

60e JAARGANG

Nr 8

INHOUD:

Blz.

Wat de Kerkleiders ons te zeggen hebben	227
De vraag van de maand	239
Vraag	241
De Dode Zee-rollen	242
Op weg naar Golgotha	246
Evenals de vogels	247
Korte mededelingen	248
Slinkse manieren en bedoelingen	249
Gebeurtenissen in de zending	251

Redacteur: J. HENRY VOLKER

Assistent:

President der Nederl. Zending.

A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Wat de Kerkleiders ons te zeggen hebben

*(uittreksels uit enige toespraken, gehouden tijdens de Algemene
Halfjaarlijkse Conferentie in april 1960 te Salt Lake City)*

*

„De mens heerst over de aarde, de zee en de lucht en is nu van plan de ruimte aan zich te onderwerpen”. Aldus zegt President David O. McKay.

Alles wat door de mens tot stand is gebracht en iedere verdere vooruitgang op alle gebied van het menselijk streven zullen bijdragen tot het volvoeren van Gods doeleinden voor ons op aarde, namelijk: de vestiging van Zijn Kerk en koninkrijk hier op aarde, ter voorbereiding van de tweede komst van de Verlosser der wereld.

Er zullen nog steeds mensen zijn, die beweren, dat er een conflict is tussen kerk en godsdienst aan de ene zijde, en de wetenschap aan de andere, maar dan begrijpen zij weinig dat alle waarheden, tot de wetenschap behorend en die van de godsdienst, van onze Vader in de hemel afkomstig zijn. Hij heeft macht over zijn waarheden. Hij kan ze de mens onthouden wanneer daar een bedoeling achter zit en eveneens kan Hij de mens inspireren om waarheden te ontdekken en als zodanig te erkennen en deze aan zijn medemens mede te delen. Wetenschap en godsdienst zijn dus beide gelijkterwijs alles verschuldigd aan God, zoals wij allen. Wetenschap noch godsdienst kan de tweede komst van Christus met succes weerleggen. Het bewijs is te volledig, te overtuigend en te veel een deel van Gods grote plan. Zijn komst is even werkelijk als ons sterfelijk bestaan. We zouden even goed het een als het ander kunnen ontkennen. Voor mij bestaat het verbazingwekkende feit, dat wij in Engeland eigenaardig worden genoemd omdat wij geloven, dat Christus persoonlijk op aarde zal regeren en dat de aarde zal worden vernieuwd en haar paradijsheerlijkheid zal terug ontvangen. Dit tiende geloofsartikel ten spijt, dat nu meer dan honderd jaar geleden aan de wereld bekend werd gemaakt, worden wij toch als heidens uitgekreten en men zegt van ons dat wij geen Christenen zijn. Hoe kan iemand nu de tweede komst van Christus loochenen en toch een Christen zijn? En hoe kan iemand weten, dat Hij komt en is toch zijn volgeling niet?

Ik zal u voorlezen, wat een deskundige van de Kerk van Engeland

betreffende het Mormonisme had te zeggen: „Het Mormonisme is in wezen een heidens geloof en in het geheel niet Christelijk.”

De Londense *Daily Sketch* gaf een artikel, daarin de 1e februari gepubliceerd, deze titel: „Klop, Klop — Het zijn Die Mormonen”. Het artikel zegt onder meer:

„Op duizend deuren in Brittanje werd geklopt gedurende het week-einde. . . Deze week kan het uw beurt zijn om de deur te openen voor een rustige, zacht sprekende Amerikaan. Om deze woorden te horen: „Wilt u een Mormoon worden”? Als u hem aan 't woord laat, zal hij trachten u te overreden:

„Het drinken en roken na te laten, zelfs thee en koffie.

„Een tiende van uw inkomen aan de Mormoonse Kerk te geven.

„Een godsdienst aan te nemen zonder gebedenboek en zonder betaalde voorgangers.

„Het dopen van uw kinderen uit te stellen totdat zij acht jaar oud zijn.

„Het vorig jaar werden 1.404 Britten bekeerd”, zegt het artikel verder.

„In Engeland zijn nu 220 Amerikaanse Mormoonse zendelingen, de meeste van hen jonge mannen van even in de twintig, aan het werk. Zij kloppen aan 2.000.000 huizen in een jaar. In december doopten zij er 237, meer dan in enige maand van de laatste honderd jaar. Welk kwaad — of goed — kunnen de Mormonen u doen, wanneer u zich door hen laat overtuigen? Dit hebben zij mij verteld:

„Ge zoudt dan geloven dat Christus naar de aarde terug zal keren. Meer dan een miljoen Mormonen geloven elk woord daarvan. Ongeveer een derde van de mannelijke Mormonen en een aanzienlijk aantal vrouwen geloven het oprecht genoeg om twee jaren van hun leven te geven om een zending te vervullen, gewoonlijk wanneer zij nog college lopen. Zij worden niet betaald, de onkosten worden door henzelf of door hun families bestreden. De Mormonen zijn besloten u een kans te geven om voor uzelf te beslissen. Luister naar de klop”.

Wij zijn de krant dankbaar voor het geven van deze uitdaging aan het Engelse volk, deze uitnodiging om te luisteren, niet alleen naar de klop, maar ook naar wat de elders tot hen te zeggen hebben.

In de Engelse Kerk, gelijk in vele andere, is het Gebed des Heren een wezenlijk onderdeel van hun godsdienstplechtigheid en wordt door de aanwezigen herhaald.

Dus bidden zij: „Onze Vader, Die in de hemelen zijt, Geheilgd zij Uw naam. Uw Koninkrijk kome. . .” (Matth. 6 : 9-10). Zonder het te weten bidden zij dus om iets, wat zij niet geloven dat het ooit zal gebeuren.

De predikant had het bij het rechte eind toen hij zijn burenschuwde dat onze elders hun de komst van Christus zouden verkondigen. Wij zullen hun uit hun eigen vertaling van de Bijbel leren, dat de in 't wit geklede engelen tot de apostelen van ouds zeiden, toen de opgestane Christus uit hun midden op de Olijfberg ten hemel voer:

„Gij Gallileesche mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is in den hemel, zal alzoo komen, gelijkewijs gij Hem naar den hemel hebt zien henen varen”. (Hand. 1 : 11)

President Henry D. Moyle,
2e raadgever in het Presidentschap

President Moyle vervolgt zijn toespraak met verscheidene aanhalingen uit Leer & Verbonden, de Bijbel, het Boek van Mormon en de Paarl van Grote Waarde, ten bewijze van Christus' wederkomst. (Zie o.a. L. & V. 27 : 13; 128 : 18; 29 : 10, 11; Matth. 16 : 27; 24 : 14, 27, 30, 31; 25 : 31; Marcus 8 : 38; 13 : 24-27; Lukas 9 : 26; Openb. 20 : 2, 4, 5; 3 Nephi 26 : 3, Mozes 7 : 65; L. & V. 45 : 44, 59).

**

Joseph Smith' eerste gebed.

Ik dank dit koor voor de tekst, die het mij heeft gegeven. „Joseph Smith' eerste gebed” — Ik vraag mij af of wij ons wel ten volle reken-schap hebben gegeven van de belangrijkheid van dat Eerste Visioen, de komst van de Vader en de Zoon naar de Profeet Joseph Smith, toen nog niet meer dan een jongen.

De wereld heeft het zich niet gerealiseerd, anders zou ze zich wel hebben bekeerd. Vijftienhonderd of meer jaren lang heeft de wereld de waarheid omtrent de Vader en de Zoon ontbeerd. In het jaar 325 werd tijdens een toen gehouden concilie een nieuw denkbeeld betreffende God aanvaard. Men verwarde de Vader met de Zoon en de Christen-wereld heeft van toen af tot op heden de Vader en de Zoon be-schouwd als mysterieuze — ik kan niet zeggen wezens — evenmin kan ik zeggen substantie, maar de een of andere soort geest zonder scheid-ing. Sedert die tijd hield het denkbeeld van de afzonderlijke personen, Vader en Zoon, op te bestaan.

Welnu, indien de Profeet loog, toen hij zeide dat hij naar het bos ging om te bidden zou hij nooit gekomen zijn met het verhaal, dat hij een visioen had gezien van de Vader en de Zoon en dat zij afzonderlijke Personen waren, en dat de Vader de Zoon had geïntroduceerd en daarna de Profeet had gezegd zijn vraag tot de Zoon te richten, die hem zou antwoorden. De Profeet zou nooit daaraan hebben gedacht, gesteld dat hier bedrog in 't spel was.

Indien hij uit het bos was gekomen, zeggende dat hij een visioen had

gezien, zou hij, in geval van bedrog, er nooit aan hebben gedacht Vader en Zoon van elkander te scheiden en evenmin op het denkbeeld zijn gekomen om de Vader de Zoon te laten introduceren en dat hij de Zoon zijn vraag moest voorleggen. Dat had hij nooit zelf kunnen bedenken, want dat was wel het verst verwijderd van de denkbeelden, die in de wereld van 1820 heersten.

Het feit, dat de Profeet verklaarde de Vader en de Zoon te hebben gezien en dat Zij glorieijke Personen waren en dat de Vader tot hem sprak en de Zoon introduceerde, maar hem niet vroeg wat hij verlangde, is een van de betekenisvolste dingen, die ooit in de wereldgeschiedenis zijn voorgekomen.

De Profeet zou, indien hij had gelogen, zelfs wanneer hij had gedacht dat de Vader en de Zoon afzonderlijke personen waren, nog een zeer ernstige fout hebben gemaakt. Het is meer dan waarschijnlijk dat hij gezegd zou hebben dat hij de Vader en de Zoon zag en dat de Vader hem had gevraagd wat hij verlangde en dat de Vader het antwoord had gegeven. Indien Joseph Smith zoiets had gezegd, zou dit fataal zijn geweest. Maar hij maakte geen fout. Het was Jezus, die de vraag beantwoordde en de Vader introduceerde de Zoon, juist zoals Hij deed bij de doop van de Heiland en precies zoals Hij deed voor Petrus, Jacobus en Johannes op de berg. De Heiland gaf het antwoord. Alle antwoorden komen van den beginne af van onze Vader in de hemel, sinds Adam uit de Hof van Eden werd verdreven tot op deze dag. Maar de Zoon heeft de antwoorden gegeven.

Ofschoon een jongen van zijn leeftijd het niet kon hebben geweten, maakte de Profeet geen fout. Indien hij had gelogen, zou hij in een valstrik zijn geraakt, zo zeker als wij leven. . .

Joseph Fielding Smith
President van de Raad der Twaalven.

* *

Is zien tevens geloven?

. . . Ongeveer honderd veertig jaren geleden bracht een vroegere Amerikaanse geschiedschrijver een jongeling, Joseph Smith, naar een plaats, waar gouden platen waren verborgen, waarop de geschiedenis van de vroegere bewoners van Amerika was gegraveerd. Deze gravingen, door Joseph Smith vertaald door Gods gave en macht, vormen het Boek van Mormon. De historicus was Moroni, een opgestane profeet. In een interview met een aanstaande zendeling, vroeg ik:

„Geloof u, dat Joseph Smith een profeet van God was?”

„Mijnheer”, zeide hij, „ik weet dat Joseph Smith een profeet van God was”.

„Hoe denkt u over het Boek van Mormon?”

„Ik weet dat het Boek van Mormon waar is”, antwoordde hij.

Zijn vlugge en nadrukkelijke antwoorden noopten mij hem te vragen:

„Hoe kunt U dat zo zeker weten?”

Zijn antwoord was weer nadrukkelijk, indrukwekkend en kort. Het bestond uit vier woorden: „*Ik heb het gelezen*”.

Een geleerde vertelde mij eens, dat hij er niet toe kon komen het Boek van Mormon te lezen, omdat de geschiedenis van zijn oorsprong zo fantastisch was.

„Laat mij die gouden platen zien — zien is geloven —” zeide hij.

„Misschien”, gaf ik toe en haastte mij hem uit te leggen, dat Joseph Smith ze aan de Engel Moroni had teruggegeven, die hem had verteld, dat een verzegeld gedeelte van deze platen in de toekomst zou worden vertaald, wanneer de wereld beter zou zijn voorbereid zijn boodschap te ontvangen.

„Wel”, zeide hij schertsend, terwijl hij glimlachte, „wanneer Moroni ze teruggeeft voor de vertaling, bel me dan op. Ik zou hem wel een paar vragen willen stellen”.

Ik geloof, dat er vele critici en skeptici zijn, wier houding tegenover het Boek van Mormon wordt weerspiegeld in de filosofie van deze man: „zien is geloven”. Ik geloof ook, dat sommige van onze jonge zendelingen wensten dat Moroni de platen aan Joseph Smith had gelaten, zodat zij in de openbaarheid konden worden gebracht, een museum misschien, waar onderzoekers kunnen komen om zelf te zien en aldus overtuigd te worden, want zien is immers geloven.

Dat is voor mij een vraag. En die vraag noopt mij tot twijfel aan en zelfs tot verwerping van het denkbeeld, dat „zien ook geloven is”, in het bijzonder waar het de gouden platen betreft.

Was er ooit een van de vroegere zendelingen of een ander in staat het „zien is geloven” met het bewijs te bekrachtigen, dat de mensen, die de papyrusrollen en de Egyptische mummies zagen, Joseph Smith' vertaling van een van die rollen als goddelijk geïnspireerd aanvaardden? Deze vertaling is het Boek van Abraham in de Paarl van Grote Waarde. Die mummies en rollen werden twee jaren tentoongesteld in verschillende steden. Daarna waren zij negen jaar in het bezit van de Profeet en na zijn dood verhuisden zij naar musea, eerst in St. Louis en later in Chicago, waar zij, naar men aanneemt, door de grote brand van 1871 werden vernietigd. Duizenden mensen moeten ze hebben gezien. Niet een, voor zo ver ik kan nagaan, trok ooit hun echtheid in twijfel, doch hoevelen namen de vertaling van Joseph Smith aan als het werk van God, omdat zij dachten, dat „zien geloven is” en melden zij zich aan voor het lidmaatschap van zijn Kerk? Zeer, zeer weinig, daar ben

ik zeker van. Wat reden hebben wij dan te verwachten, dat het zien van de gouden platen anders zou zijn? Wanneer zij voor onderzoek beschikbaar zouden komen, zouden de mensen, die ze zien, toegeven, dat gouden platen bestaan en dat er graveringen op staan, die de geleerden niet kunnen vertalen, doch zou deze kennis de aanvallen van skeptici tot staan brengen, die vast en zeker valsheid ten laste zouden leggen? Zou dit een eind maken aan de eindeloze disputen over hun oorsprong, over de engel en de vertaling door de gave en de macht van God? Nogmaals: dat vraag ik mij af. Hoe meer ik over de leuze „zien is geloven” nadenk, des te meer kom ik tot de overtuiging, dat de manier van de Heer de beste was — Hij bewaarde ze. Tot de profeet Jesaja zeide Hij:

„Want Mijne gedachten zijn niet uwe gedachten, en uwe wegen zijn niet mijne wegen;

„Want gelijk de hemelen hooger zijn dan de aarde, alzoo zijn mijne wegen hooger dan uwe wegen, en mijne gedachten dan ulieder gedachten”. (Jesaja 55 : 8, 9)

Ja, de weg des Heren was de beste.

Zijn wijze — het bewaren van de platen — beveiligt deze tegen de tijd, dat de wereld gereed is voor een vertaling van het verzegelde gedeelte. Aan Joseph Smith werd niet toegestaan dat verzegelde gedeelte te vertalen, omdat de harten der mensen niet ontvankelijk waren voor de goddelijke waarheid, die het bevat.

Dienaangaande schreef de profeet Moroni:

„...en nimmer werden er grotere dingen geopenbaard dan die, welke aan de broeder van Jared werden geopenbaard. Daarom heeft de Here mij geboden ze op te schrijven; ..En Hij gebod mij ze te verzegelen; en Hij heeft mij eveneens geboden de uitlegging er van te verzegelen; ..totdat zij zich van hun ongerechtigheden zullen bekeren, en rein voor de Here worden. (Ether 4 : 4-6).

Laten wij eens een ogenblik veronderstellen, dat de platen gelijk met de mummies en de Egyptische rollen in het museum van Chicago waren ten toongesteld. Alles zou dan door de brand zijn vernietigd.

Joseph Smith heeft nooit tijd gevonden om de tweede rol te vertalen, die, zoals hij zeide, de geschriften van Joseph, de kleinzoon van Abraham, bevatte. De inhoud er van is blijkbaar voor de wereld verloren gegaan. Zonder de tussenkomst van de Heer zouden ook „de grotere geopenbaarde dingen” in het verzegelde gedeelte van de gouden platen op gelijke wijze voor de wereld verloren zijn gegaan. Zeer zeker zijn Gods wegen hoger dan onze wegen en zijn gedachten hoger dan onze gedachten. Ik ben dankbaar dat de Heer de platen behield. Te eniger tijd hoop ik de „grotere dingen” te lezen, die er in verzegeld zijn.

William J. Critchlow Jr.

Assistent van de Raad der Twaalven.

De vijf werelden.

„...Naarmate deze Kerk voortgaat haar grenzen uit te breiden en haar ledental te vermeerderen, krijgen wij een steeds groter wordend aantal vragen om sommige leerstellingen van het Mormonisme te verklaren.

Wellicht hebben de twee meest omstreden opvattingen van de Kerk te maken met ten eerste: ons geloof in een levende, persoonlijke God, en ten tweede, met ons begrip van de unieke positie van de mens in zijn goddelijk plan.

Het is noodzakelijk, dat men het eerste gelooft om het tweede te begrijpen en aan te nemen, 's mensen verwantschap met de Godheid namelijk. Indien die verwantschap werkelijk is, dan heeft de mens zeker niet alleen een unieke, maar ook een op de Godheid gerichte status. Het is daarop, dat ik een ogenblik uw aandacht wil vestigen. De prestaties van de mens in de laatste honderd jaren, zijn steeds voortschrijdend zoeken naar waarheid, zijn onlesbare dorst naar kennis, zijn ontdekkingen en gedeeltelijke beheersing van de natuurwetten, zijn het overtuigende bewijs van de verheven positie van de mens in Gods schepping. Heeft ooit enig dier naar de hemel met verwondering opgezien?

Wij vernemen, dat in de laatste 150 jaar meer waarheden en kennis zijn vergaard dan het totaal van alle daarvoor ontdekte waarheden. . . . Maar als wij 's mensen groter wordende kennis en macht in ogen-schouw nemen, mogen wij niet vergeten, dat macht zeer gevaarlijk kan zijn.

Generaal Omar Bradley sprak onlangs deze waarschuwing uit:

„Met de monsterachtige wapens, die de mens reeds heeft, loopt de mensheid in deze wereld gevaar door haar morele onvolwassenheid in de val te lopen. Onze kennis van de wetenschap heeft duidelijk ons vermogen haar onder controle te houden overvleugeld. (Wij hebben te veel mannen van de wetenschap en te weinig mannen van God). Wij hebben het mysterie van het atoom ontsluitend, maar de Bergrede verworpen. De mens strompelt blindelings door een geestelijke duisternis, al spelend met de hachelijke geheimen van leven en dood. De wereld blinkt uit zonder wijsheid, heeft macht verworven zonder geweten. Onze wereld is er een van kernreuzen en ethische kinderen. Wij weten meer van oorlog dan van vrede, meer van dood maken dan van leven. Dat is waar de 20ste eeuw aanspraak op kan maken.

. . . Enige tijd geleden zeide een student dat de mens niets anders is dan een toevallige combinatie van moleculen. Maar zijn oudere en bescheidener leraar vroeg hem: Had een atoom of een molecuul ooit een gedachte? Gaf ooit enige combinatie van elementen het aanzien aan een

idee? Werd er ooit door een natuurwet een kathedraal of tempel gebouwd?

In het leven van sommigen van ons zijn zulke wonderen als auto's, vliegtuigen, draadloze telegrafie en later radio, televisie, geleide projectielen, atoomkracht, enz. gekomen. Terwijl wij aan die dingen denken, richten geleerden hun aandacht en hun instrumenten op het grootste verschijnsel, of zoals President Clark heeft gezegd, Gods grootste wonder — de mens.

Dr. Henry Eyring zeide:

„Wij leven in vijf verschillende werelden en geen van deze is ooit volledig onderzocht. Zij verschillen van elkander in de grootte van de eenheden van ruimte en tijd.

1. „In onze practische wereld van het dagelijks leven kunnen wij aardig overweg met zulke eenheden als meters en seconden”.
2. „In de wereld der chemie, van moleculen en atomen, voltooiën de electronen hun omwentelingen in een honderd millioen millioenste deel van een seconde, terwijl honderd millioen atomen, naast elkaar gezet, de lengte van slechts een duim bereiken”.
3. „Binnenin de kern van een atoom treden wij een derde wereld binnen, waar de gebeurtenissen plaats grijpen, nog een millioen maal sneller en waar de afstanden duizend maal kleiner zijn dan in het atoom”.
4. „In de vierde wereld berekenen de sterrenkundigen de omwentelingen van planeten in jaren en de eenheid van afstand, het lichtjaar, in ongeveer tien milliard mijlen”.
5. „Tenslotte belanden wij in de geestenwereld waar de tijd wordt gemeten in eeuwigheden en waar de ruimte grenzeloos is. Aldus kunnen wij in gedachte van het oneindig kleine naar het oneindig grote reizen.

Wanneer wij de uitgestrektheid van een ordelijk heelal, door onveranderlijke wetten bestuurd, beschouwen, alsmede de majesteit van de Organisator en de bevoorrechte plaats van de mens, worden wij wel gedwongen tot een herwaardering van de betekenis en het doel van het leven.

Is het, bijvoorbeeld, waarschijnlijk, dat de intelligentste schepsels in het heelal hier bij toeval zijn? Is het mogelijk, dat God zich niet van 's mensen bestaan bewust is of zich om zijn lot niet bekommert?

Het Mormonisme zegt, krachtens de autoriteit van goddelijke openbaring, dat de mens de centrale figuur van een volmaakt plan en, zoals Dr. Talmage heeft gezegd, in wezen groter en kostbaarder is dan alle planeten en zonnen in de ruimte; voor hem werden zij geschapen, zij zijn het werk van God, *de mens* is zijn zoon. Hij zeide: „. . . Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen” (Mozes 1 : 39).

De mens dus, is een kind van God, naar zijn beeld geschapen. Het is zijn bestemming om vrij te zijn en, ofschoon aan de dood onderworpen, zal zijn geest voortleven en weer met het lichaam verenigd worden en hij zal een levende, onsterfelijke ziel worden. „Welk grondbeginsel van ontwikkeling wij in dit leven ook zullen verwerven, in de opstanding zal dit met ons verrijzen”. (L. & V. 130 : 18)

Terwijl wij volledig de vrijheid hebben de influisteringen van de Geest en de leringen der profeten te eerbiedigen of te minachten, moeten wij nooit vergeten, dat wij de gevolgen van onze keus zullen dragen.

Ofschoon wij nader tot Hem kunnen komen door intelligente overpeinzing van zijn werk, is het belangrijker naar geestelijke gemeenschap te zoeken, door welke wij alleen een getuigenis van Hem en onze verwantschap tot Hem kunnen verwerven. Deze gedachte leidt tot het gebed: „Help mij, O God een hoog denkbeeld van mijzelf te bewaren”.

Hugh B. Brown

Lid van de Raad der Twaalven.

* *

Om de wereld te overtuigen.

„... Ongeveer een jaar geleden stond ik voor een groep predikanten, die in Salt Lake City een conventie hielden. Op hun verzoek en in opdracht van het Eerste Presidentschap legde ik hun het Mormonisme uit, waartoe zij mij twee en een half uur tijd gaven. Ik verklaarde hun de grote organisatie van de Kerk, hoe deze was ontstaan en legde getuigenis af betreffende haar goddelijke oorsprong. Ik dacht aan de Apostel Paulus die, indien hij de Schriften had en in deze tijd leefde en in het openbaar de mensen uit de Schriften moest overtuigen, hun veel meer had kunnen verklaren omtrent deze laterdaagse evangeliebedeling en de tweede komst van de Verlosser der wereld dan hij in zijn eigen tijd kon doen.

Voor deze predikanten gebruikte ik dit voorbeeld: Ik vertelde hun dat toen wij de Los Angeles Tempel bouwden, ik nog Presiderende Bisschop was. Wij hadden de ontwerpen en toonden deze aan het Eerste Presidentschap. Het waren 85 bladzijden van vier bij twee en een halve voet.

De plannen voor de elektrische en sanitaire inrichting waren nog niet gereed, maar toch waren er vijf en tachtig bladzijden. Nu zeide ik tot mijn hoorders: „Nu zoudt ge deze plannen kunnen nemen en er de

gehele wereld mee afreizen om te zien of ze voor een ander gebouw in de wereld geschikt waren, maar ze zouden niet gebruikt kunnen worden. Er is maar één gebouw, waarvoor ze geschikt zijn en dat is de Los Angeles Tempel”. Ik zeide verder: „Natuurlijk zoudt ge verwarmingsinstallaties, verlichting en sanitair in andere gebouwen vinden, juist zoals in die tempel, maar ge zult nergens een ander gebouw vinden, dat volkomen overeenstemt met die ontwerpen”.

Toen nam ik de Bijbel en zeide: „De Profeet Jesaja zegt ons, dat de Heer zijn werk verklaarde vanaf den beginne en Hij zeide, dat „het gras verdort, de bloem afvalt, maar dat het woord onzes Gods bestaat in eeuwigheid.” (Jesaja 40 : 8)

En zoals ik het zie, is de Bijbel de blauwdruk van zijn werk vanaf den beginne tot aan de slotscene.

Natuurlijk kan ik nu niet in details afdalen, maar ik nam tekst na tekst uit de Bijbel en zeide tot hen: „Weet u waar in de wereld de vervulling van deze belofte is te vinden? Neem bijvoorbeeld de woorden van Petrus tot degenen die Christus kruisigden, dat vóór zijn komst de hemelen Hem moesten ontvangen, tot aan de wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de mond van al zijn heilige profeten van alle eeuw. (Hand. 3 : 18-21)

Weet iemand van u waar in deze wereld, in de geschiedenis van de wereld of de geschiedenis van de mensen of kerken, die belofte haar vervulling heeft gevonden, terwijl toch de mensen naar zijn komst uitzien? Maar indien Petrus een Profeet van God was, kan Christus niet komen voordat er een wederoprichting is, welke vervulling ik reeds aan hen had uitgelegd.

Toen sprak ik over de komst van de engel, die door Johannes werd gezien, vliegende in het midden des hemels. Ik zeide: Weet u waar ter wereld een verslag is van de komst van een engel met het eeuwig evangelie, dat aan de gehele wereld, aan iedere natie, taal en volk zou worden gepredikt sedert de tijd dat deze belofte werd gegeven?”

Toen doorliep ik vele andere schriftuurpassages betreffende onze tijd, zoals de komst van de profeet Elia en toen zeide ik tot hen: „Welnu, de Bijbel is even zeer des Heren blauwdruk van wat Hij met deze wereld van plan is als de blauwdruk van die tempel het plan was volgens hetwelk dat gebouw moest worden gebouwd”.

Ik zeide: „Het is waar, dat ge sommige dingen van de Bijbel in de kerken kunt vinden maar ge kunt niet nog een kerk vinden in de gehele wereld, die alle dingen heeft, die door de Here zijn beloofd”. Ik herinner mij, toen ik nog een jongen was, dat aan een van de grootste Evangelisten in de Verenigde Staten, in gesprek met een Mormonse Elder, door laatstgenoemde vragen werden gesteld. Zijn antwoord was: „Wel, als wij alles zouden moeten geloven wat in de Bijbel staat, zouden we allemaal Mormonen moeten zijn”.

Dat is mijn getuigenis voor de gehele wereld: Indien gij alles gelooft

wat in de Bijbel staat, zoudt gij allen Mormonen moeten zijn. En nu keer ik mij weer tot de Apostel Paulus: „Want hij overtuigde de Joden met grooten ernst in het openbaar, bewijzende door de Schriften, dat Jezus de Christus was” (Hand. 18 : 28).

En wij kunnen op machtige wijze aantonen, aan de hand van de Schriften, niet alleen dat Hij de Christus was, maar dat Hij ook terug zal komen en dat Hij zijn Koninkrijk op aarde heeft hersteld, gelijk wij in deze conferentie in de ene getuigenis na de andere hebben gehoord. En ik geef u thans het getuigenis, dat indien Paulus nu hier was en van de komst van de Vader en de Zoon en van alle heilige engelen wist, die deze aarde hebben bezocht om ons de wederoprichting van alle dingen te brengen, hij veel meer en veel groter kracht zou hebben om de wereld te overtuigen, en dat wel in het openbaar.

Ik eindig met deze gedachte: Wij hebben gehoord van de geweldige vorderingen in de wereld op wetenschappelijk gebied. In de kranten lezen wij voortdurend van de dag, waarop de mensen naar de maan zullen reizen. Ik heb altijd gezegd, dat wanneer ik zou gaan, ik er zeker van wilde zijn, dat ik een retourkaartje kreeg. Maar weet u, als ze ooit een uitstapje naar de maan maken en terugkomen, zal elke krant in de gehele wereld dit op de frontpagina's vermelden en vertellen wat er gebeurd is. Maar hoe kan men zulk een gebeurtenis, hoe wonderbaarlijk ook, vergelijken met de komst van God de Eeuwige Vader en zijn Zoon Jezus Christus naar de jonge Profeet Joseph Smith? En waarom, zeg ik in de woorden van Paulus, „wordt het bij ulieden ongelooflijk geoordeeld”, (Hand. 26 : 8) dat God zijn hand zal uitstrekken om te doen wat Hij beloofde te doen, gelijk in zijn werkplan is weergegeven?

Ik laat mijn getuigenis bij u achter, dat Joseph Smith een Profeet was, dat President McKay zijn aangewezen opvolger is en dat de kracht van de Almachtige God in dit werk is. Ik heb het mijn leven lang gezien en ik geef u dit getuigenis in de naam van de Here Jezus Christus. Amen.

LeGrand Richards
Lid van de Raad der Twaalven.

★ ————— ★
EERBETOON VOOR HEM DIE FAALT

*„Alle lof voor hem die de prijs behaalt”,
Zo roept de wereld en zwaait haar vanen,
Maar voor hem die tracht en tracht en faalt,
Heb ik eerbetoon en glorie en tranen.*

(Joaquin Miller nagevolgd)

Frank I. Kooyman

'k Ben zo blij dat 'k nu mag leven
Juist nu in deze bange tijd.
Dat 'k wat ik weet, aan and'ren door mag geven
Ook al kost het vaak veel strijd.

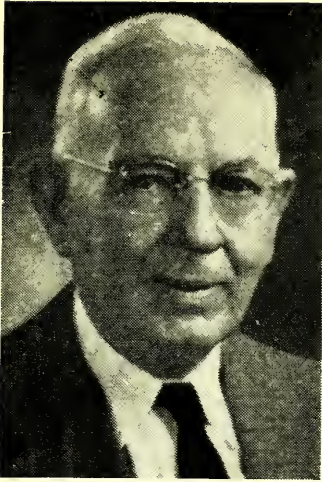
'k Heb geen spijt dat 'k ben toegetreden
Tot de kerk, die men zo vaak veracht;
't Heb geen spijt dat 'k hoor bij de leden
Waarvan Christus iets verwacht.

'k Schaam mij niet Mormoon te wezen
Neen! . . . 'k ben veel eerder trots
Want wie, of wat zou 'k eigenlijk vrezen?
Christus is mijn steun en Rots.

'k Weet dat eens, aan 't eind der tijden,
Christus geven zal ons 't loon
voor ál ons werken, ál ons strijden,
Krijgen we ééns de levenskroon!

Zr. C. v. d. Berg

DE VRAAG

van de maand

door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

Waarom wordt de doop voor de doden in onze tempels verricht beneden de oppervlakte van de aarde?

VRAAG: Tijdens een discussie over de leerstellingen van zaligheid voor de doden, zeide een van de broeders dat de doop voor de doden in doopvonten moest geschieden, die beneden de oppervlakte van de grond lagen. Indien dat zo is, wilt U ons dan vertellen waarom? Sommigen van ons konden niet begrijpen waarom een doop voor de doden niet geldig was, ongeacht waar die had plaats gehad, al was het buiten een tempel. Wij zouden hierover gaarne worden ingelicht.

ANTWOORD: De juiste plaats voor de doop voor de doden is in een tempel, voor dat speciale doel gebouwd. In feite moeten alle verordeningen voor de doden in tempels worden verricht, zoals de meeste heilige verordeningen voor de levenden. Dit is het gebod, dat de Here aan de Kerk gaf. Er zijn gelegenheden geweest dat heilige verordeningen buiten tempels geschieden, in noodgevallen, toen er geen tempel des Heren was. Bijvoorbeeld toen de Vader en de Zoon aan de Profeet Joseph Smith verschenen. Dat gebeurde in een bos. Waar geen heilige tempel was,

openbaarde de Here zich aan de profeten van ouds op heilige plaatsen, meestal op bergtoppen. Het was op een bergtop dat de Here zich aan Mozes openbaarde en hem tot zijn groot werk riep. Het was op de berg, dat onze Heer Petrus, Jacobus en Johannes medenam, waar zij werden begiftigd en hun groot visioen ontvingen. Het was op de berg Horeb dat de Heer aan Mozes verscheen en op Shelem (Ether 3 : 1) dat Hij aan de broeder van Jared verscheen en hem geboden gaf en hem Zijn lichaam toonde. En in de wildernis waar het priesterschap werd hersteld in

deze bedeling, omdat er geen tempel was. In noodgevallen gebruikte de Heer zulke plaatsen als bossen, de wildernis of de hoogste berg om zich daar te openbaren en de sleutelen van het priesterschap aan zijn profeten te schenken.

De leiders van de Kerk kregen opdracht zich te haasten en in Kirtland een huis voor de Here te bouwen, waar Hij kon komen en de sleutelen van het priesterschap en van de bedelingen te herstellen en dit geschiedde in de dagen van hun armoede. Door opoffering en onder de moeilijkste omstandigheden werd de Kirtland Tempel gebouwd en na zijn inwijding kwamen vele profeten van ouds en brachten de sleutelen van hun bedelingen, doch in de doop voor de doden of enige andere verordening voor de doden was in de Kirtland Tempel niet voorzien. In dit heilige huis werden evenwel de sleutelen voor de zaligmaking der doden overgedragen en de sleutel voor de zaligmaking van de vaders door hun kinderen werd geopenbaard.

Het was niet voor 1840 dat de leer van zaligheid voor de doden ten volle werd geopenbaard, en de Heiligen werd geleerd dat deze verordening door hen ten behoeve van hun doden kon worden verricht. In een brief aan de twaalf apostelen, die toen in Europa waren, schreef de Profeet: „Ik noemde de leerstelling voor het eerst in het openbaar toen ik de begrafenisrede hield voor Broeder Seymour Brunson, daarna heb ik aan de Kerk algemene instructies over dit onderwerp gegeven.

De Heiligen hebben het voorrecht voor hun overleden verwanten te worden gedoopt, van wie zij geloven dat zij het evangelie hebben aangenomen, indien zij het voorrecht hadden gehad het te horen, en die in de geest het Evangelie hebben ontvangen, door de tussenkomst van diegenen, die de opdracht hebben gekregen tot hen te prediken terwijl zij in de gevangenis waren”. (Essentials in Church History, pag. 305).

Toen werd de leden van de Kerk het voorrecht geschonken om in de Mississippi rivier voor hun doden te worden gedoopt. Dit voorrecht duurde tot de Algemene Conferentie op 3 oktober 1841, toen de Profeet zeide:

„Er zullen geen dopen voor de doden meer zijn totdat deze verordening in het Huis des Heren kan worden verricht; en de Kerk zal geen andere Algemene Conferentie houden totdat in genoemd huis vergaderd kan worden, *want aldus zegt de Here* (pag. 310). De 8ste november daaraan volgende werd het vont in de Nauvoo Tempel ingewijd en de dopen voor de doden buiten de Tempel namen een einde. De reden waarom het vont beneden de grondoppervlakte wordt geplaatst, is als volgt door openbaring gegeven. „Hierin is heerlijkheid en eer, onsterfelijkheid en het eeuwige leven: De verordening van de doop in water door onderdompeling om de gelijkenis te vormen met de (begrafenis der) doden, opdat het ene grondbeginsel met het andere moge overeenstemmen. In water te worden ondergedompeld en

daaruit voort te komen is in de gelijkenis van de opstanding der doden, zoals zij uit hun graf voortkomen; daarom werd deze verordening ingesteld om een verwantschap te vormen met de verordening van de doop voor de doden, zoals ze ook een gelijkenis van de (begrafenis der) doden is. „Dientengevolge werd het doopvont ingesteld als een gelijkenis van het graf, en werd er geboden,

dat het beneden een plaats moest zijn, waar de levenden gewoon zijn te vergaderen, om de levenden en de doden voor te stellen, en opdat alle dingen hun gelijkenis mogen hebben en met elkander mogen overeenstemmen — hetgeen aards is om overeen te stemmen met hetgeen hemels is, zoals Paulus in I Cor. 15 : 46-48 heeft gezegd. (L. & V. 128 : 12-13)

VRAAG

*Des morgens vroeg en 's avonds laat,
een vinkje blij zijn liedje slaat,
een merel zingt ook mede!
bij regen of bij zonnenschijn,
hoor 'k regelmatig in 't refrein,
een danktoon of een bede...*

*Des morgens vroeg en 's avonds laat,
een huiv'ring door mijn ziele gaat:
die vogels mij beschamen...
ik tob en zucht om 't kleinste ding,
en — na ontvangen zegening,
volgt nooit mijn dankbaar: „amen“.*

*Des morgens vroeg en 's avonds laat,
dan schrei ik soms om 't grote kwaad
van weinig dank bewijzen...*

.

*Is 't waar, dat tranen, stil geschreid,
om niet betoonde dankbaarheid,
den Groten Geveer prijzen...?
„De Jonge Protestant“.*

G. Nieuwenhuijsen.

DE DODE ZEE-ROLLEN

Was het Christendom er eerder dan Christus?

door Dr. O. Preston Robinson

(Overgenomen uit de Church Section van de Deseret News) VI en slot.

HET GETUIGENIS VAN DE GESCHRIFTEN VAN DEZE TIJD

De vraag, die in de titel van deze verhandeling wordt gesteld, is zeer belangrijk. Indien het Christendom, of het Evangelie van Christus begon met de zending van de Heiland op aarde, zoals vele kerken geloven, blijven vele vragen met betrekking tot de oorsprong van bepaalde Christelijke beginselen en verordeningen onbeantwoord. De ontdekking van oude kronieken in de grotten aan de oever van de Dode Zee bevestigen zonder twijfel het reeds bestaande bewijs, dat vele dingen, die door Jezus en Zijn discipelen werden onderwezen, reeds lang van tevoren door anderen waren geleerd.

Indien anderzijds Jezus kwam, niet om Zijn Evangelie te vestigen, maar om het te herstellen, zoals de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geloven, kan er geen probleem of twistgeschrijf ontstaan door het vaststellen van het feit dat veel van wat Christus leerde, reeds eerder op aarde was geweest.

HET EEUWIGE VAN HET EVANGELIE

Zoals in deze artikelen werd betoogd, getuigt de Bijbel uitgebreid van het eeuwig karakter van het Evangelie. Vele profeten van het Oude en Nieuwe Testament profeteerden en hielden aantekening van de gebeurtenissen in verband met de komst van de Heiland en getuigen dat Hij de Zoon van God was en Zijn Evangelie voor iedereen, om gepredikt te worden aan iedere natie, taal en volk.

Voorts voegen oude geschriften, niet in de Bijbel aangetroffen, waarvan delen onlangs in grotten bij de Dode Zee werden gevonden, hun getuigenis er aan toe, dat de Messias en Heiland zou komen om Zijn Evangelie te brengen, dezelfde eeuwige, zaligmakende waarheden die ook door Vader Adam, Henoeh, Abraham, de Twaalf Patriarchen, Mozes en de andere grote profeten de eeuwen door werden verkondigd.

DE MODERNE GESCHRIFTEN GETUIGEN

En nu wordt aan deze rijkdom aan overtuigend bewijs het getuigenis van de „moderne” geschriften toegevoegd. Deze geschriften zijn de LEER & VERBONDEN, DE PAARL VAN GROTE WAARDE en HET BOEK VAN MORMON. Deze boeken zijn door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen als standaard-schriftuur aanvaard. Hun doel is echter geenszins de Bijbel en zijn leerstellingen te vervangen, doch eerder deze leerstellingen aan te vullen en te verduidelijken en meerder getuigenis aan te voeren dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God.

De LEER & VERBONDEN bijvoorbeeld is een kroniek van deze tijd betreffende het onderricht van de herrezen Christus aan Zijn volk in deze laatste dagen. In alle 136 afdelingen (of hoofdstukken) predikt dit boek het eeuwige evangelie van Jezus Christus en getuigt het van Zijn goddelijkheid. Dit boek zegt o.m. dit:

„En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

„Want wij zagen Hem, namelijk aan de rechterhand Gods, en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is”. (L. & V. 76 : 22, 23)

Dit is een machtig getuigenis en een van de vele in dit hedendaags geschrift.

DE PAARL VAN GROTE WAARDE, een ander Standaardwerk, bevat de vertaling van oude geschriften van Abraham, die in het bezit van Joseph Smith kwamen en door hem werden vertaald. Het bevat ook het Boek van Mozes en enige geschriften van de hand van Joseph Smith over zijn eigen geschiedenis en de Artikelen des Geloofs.

NOG EEN GETUIGE

Ook dit boek is een getuige, dat Jezus de Christus is en dat Zijn Evangelie eeuwig is. In het Boek van Mozes bijvoorbeeld, staat een gedeelte van het gesprek opgetekend, dat God met Mozes had, toen deze naar een hoge berg was opgenomen en van aangezicht tot aangezicht met God sprak. Er staat: „En Ik heb werk voor u, Mozes mijn Zoon; en gij zijt in de gelijkenis van mijn Eniggeborene, en mijn Eniggeborene is en zal zijn de Heiland (Mozes 1 : 6). Daarna ontving Mozes een volledig gezicht op de wereld en de einden daarvan, en van de verantwoordelijkheid, welke aan de Heiland was opgedragen om met de Vader werelden te scheppen en het plan van zaligmaking te geven. In dit merkwaardige boek wordt de doop van Adam aldus beschreven: „En het geschiedde, toen de de Here met Adam, onze vader, had gesproken, dat Adam de Here aanriep, en hij werd door de Geest des

Heren weggedragen en in het water gelegd en uit het water voortgebracht. En aldus werd hij gedoopt en de Geest Gods daalde op hem, en aldus werd hij uit de Geest geboren en innerlijk levend gemaakt”. (Mozes 6 : 64-65). Vergelijk dit met het belangwekkend verslag in de Boeken van Adam en Eva, zoals in een vorig artikel werd gezegd, waar we lezen:

„En Adam kwam naar de Jordaan en ging het water in; hij dompelde zich in de vloed, zelfs tot aan de haren van zijn hoofd, terwijl hij smeekbeden tot God richtte en tot Hem bad”. En ook: „En te dien tijde zullen de mensen door water van hun zonden worden gereinigd. Maar zij, die niet gewillig zijn door water te worden gereinigd, zullen veroordeeld worden”. Indien de geleerden, die door deze verklaringen in de Pseudepigrapha ontsteld waren, de Paarl van Grote Waarde hadden gekend en het Testament van Mozes, zouden zij niet zo in verwarring zijn geraakt.

HET BOEK VAN ABRAHAM

Het Boek van Abraham in de Paarl van Grote Waarde bevat een verslag van de reizen van deze grote profeet in Palestina en Egypte en van de instructies, die hij van de Heer ontving. Er staat een beschrijving in van zijn aankomst en verblijf in Egypte en de omstandigheden waaronder zijn vrouw Sara aan het hof van Pharao kwam.

Dit verslag, dat ook in Genesis te vinden is, heeft de geleerden hoofdbreken gekost, want zij waren gedwongen te concluderen, dat Abraham hier bedrog had gepleegd. Waarschijnlijk kwamen zij tot deze gevolgtrekking wegens de onvolledigheid van het Bijbels relaas. De Paarl van Grote Waarde en de Pseudepigrapha stemmen op dit punt overeen, namelijk dat Abraham, in plaats van naar eigen oordeel te werk te gaan, zoals de Bijbel weergeeft, speciale instructies van de Heer had ontvangen om te handelen zoals hij deed.

De Geschriften van Joseph Smith en de Artikelen des Geloofs, beiden in de Paarl van Grote Waarde, getuigen op machtige wijze van de goddelijkheid van Jezus Christus en van de eeuwigheid van het Evangelie. In Joseph Smith' uittreksel van zijn eigen geschiedenis, staat het wonderbare visioen dat aan het komende herstel van Christus' Evangelie voorafging. In dit verslag zegt Joseph Smith: „Ik zag twee Personen, wier glans en heerlijkheid alle beschrijving te boven gaan, boven mij in de lucht staan. Een van hen sprak tot mij en zeide, op de ander wijzend: DEZE IS MIJN GELIEFDE ZOON. HOOR HEM! (P. v. Gr. W. Joseph Smith 2 : 17).

Welk meerder getuigenis kan worden gegeven dat Christus leeft en dat Hij Gods Zoon is? De Artikelen des Geloofs getuigen ook: „Wij geloven in God, de Eeuwige Vader, en in Zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest”.

HET BOEK VAN MORMON

Voor hen, die het Boek van Mormon aandachtig en met biddend hart lezen, is dit waarschijnlijk het overtuigendste en machtigste getuigenis voor Christus en Zijn eeuwig Evangelie, dat ooit werd geschreven. Deze merkwaardige kroniek bevat de geschiedenis van een kleine groep mensen die de oude wereld verlieten en door de Geest des Heren naar het Amerikaanse vasteland werden geleid. Hier werden zij tot grote volken en met hun oorlogen, moeilijkheden en twisten, ontvingen zij de leringen van geïnspireerde profeten, die het Evangelie van Jezus Christus verkondigden.

Na Zijn opstanding bezocht Jezus Christus dit volk en herstelde Zijn Kerk en Zijn Evangelie onder hen.

De leringen op godsdienstig gebied bevestigen de leringen in de Bijbel en vullen die aan. Als een aanwijzing voor de uitgebreidheid waarmede dit boek van Jezus de Christus getuigt, diene, dat alleen op de eerste 25 bladzijden ongeveer 64 verwijzingen zijn naar het Lam Gods, de Zoon van God, de Messias en de Heiland. Op deze bladzijden, van kronieken uit 600 v. C. overgenomen, staat een volledige profetie over de komst van de Heiland, in de volgende details weergegeven:

„Ja, zeshonderd jaren nadat mijn vader Jeruzalem verliet, zou de Here God een Profeet onder de Joden verwekken — namelijk een Messias, of met andere woorden: Een Zaligmaker der wereld” (1 Nephi 10 : 4). Het verslag gaat verder met deze details:

De Messias zou de Verlosser van de wereld zijn. Hij zou worden vooraf gegaan door een profeet, die de weg voor Hem zou bereiden. Deze profeet zou met water dopen en zelfs de Messias zelf dopen. Deze Messias zou de Zoon van God zijn, Hij zou uit een maagd worden geboren, die uit de stad Nazareth kwam. Deze maagd zou de moeder van Gods Zoon zijn”.

Gedurende Zijn zending zou Gods Zoon onder de kinderen der mensen gaan en diegenen genezen, die krank waren. Hij zou twaalf anderen aanwijzen, die Hem zouden volgen en apostelen genoemd zouden worden. (Hoofdst. 10, 11 en 12).

Er zijn enkele bepaalde en interessante details over de komst van de Heiland, die aan de Profeet Lehi en zijn zoon Nephi werden gegeven. Vergelijk dit verslag over de komst van de Heiland met wat in de Boeken van Adam en Eva wordt gevonden.

„Wanneer 5500 jaren voorbij zijn gegaan, zal de Meest Geliefde Koning Christus op aarde komen, de Zoon van God, om het lichaam van Adam te doen herleven en met hem de lichamen van de doden. Hijzelf zal, wanneer Hij komt, in de rivier de Jordaan worden gedoopt en wanneer Hij uit het water van de Jordaan opkomt, zal Hij allen, die in Hem geloven, met de olie der barmhartigheid zalven.

Als de geleerden, die door deze duidelijke verklaring in de Boeken van

Aam en Eva in de war zijn gebracht, het Boek van Mormon hadden gelezen en deze kroniek van 600 v. C. hadden geloofd, zouden zij misschien daar waar zij deze aanhaling uit de Pseudepigrapha in twijfel trekken en in een voetnoot schrijven, dat zij denken, dat het door een vroegere Christelijke schrijver moest zijn bijgevoegd, niet zo verontrust zijn geweest.

GETUIGT VAN JEZUS

Het Boek van Mormon getuigt van het begin tot het einde van Jezus de Christus, de auteur van het eeuwige Evangelie. Bovendien is onder de vele vragen, waar het boek antwoord op geeft, er een, die door de verklaring van Jezus opkomt, waar Hij zegt: „Want indien gij Mozes geloofdet, zoo zoudt gij Mij gelooven, want hij heeft van Mij geschreven” (Joh. 5 : 46). Ondanks deze duidelijke verklaring getuigen de vijf eerste boeken van het Oude Testament, die volgens de geleerden door Mozes zijn geschreven niet direct van Jezus. Deze tegenstrijdigheid wordt ten dele door Jezus zelf in het Boek van Mormon opgelost, waar Hij zegt: „Ziet, Ik zeg u, dat de wet, die aan Mozes werd gegeven, is vervuld. Ziet, Ik ben het, die de wet gaf, en Ik ben het, Die een verbond sloot met Mijn volk Israël” (3 Nephi 15 : 4, 5).

Mozes schreef dus over Jezus. In feite, zoals uit de verklaring van Christus in het Boek van Mormon blijkt, was Jezus de Heer van het Oude Testament.

Voor hen, die de waarheid zoeken, getuigen deze „moderne” geschriften op krachtige wijze van Jezus. Zij leveren het onweerlegbaar bewijs dat Jezus Christus Gods Zoon is en dat Zijn Evangelie eeuwig is, hetzelfde heden, gisteren en altijd. Deze geschriften zijn in dit geslacht ter beschikking gekomen met het goddelijke doel om de Jood en de niet-Jood te overtuigen, dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die zich aan alle naties openbaart” (Zie het titelblad van het Boek van Mormon).

OP WEG NAAR GOLGOTHA

*Vriend'loos, verzwakt, met trage martelaarstred,
Zwak naar 't vlees, maar een vrije geest, trots ongena,
Bespot door 't grauw, dat graag op 't schouwspel let,
Zwoegde de Meester, op weg naar Golgotha.
Men hoonde Hem bij 't gaan met honds genot,
Zijn ogen — O, wat tranen welden er!
Zijn handen, wraaklust-vrij, trof het wrangste lot,
En dit had plaats negentien eeuwen her!*

Uit het Engels.

Frank I. Kooyman

EVENALS DE VOGELS.

*Daar vloog een vlucht van vogels —
Door grijze najaarslucht.
Ik staar hen na — ik peinze
Een wijle, en ik slaak een zucht. . .
Gij vogels van het Zuiden,
Keert naar 't geboorteland,
Waar nu de bloemen bloeien
In blijden zonnebrand.*

*Daar vloog een vlucht van vogels —
Zij laten ons alleen.
Een zwerm van niet'ge stippen
Vinden den weg — waarheen?
Een zwerm van niet'ge stippen,
Maar elk een wezen, fijn.
Zou ook niet onze ziele
Gelijk die vogels zijn?*

*Daar vloog een vlucht van vogels —
Daar vloog een ziel naar God.
Gelijk ook dat der vogels
Is onbekend zijn lot.
Gelijk ook dat der vogels
Naar 't verre Zuidenland,
Gelijk als dat der vogels
Is òns lot in Gods hand. . .*

(Eenheid) Dora Schramade.

KORTE MEDEDELINGEN

Vergaderingen, te houden door de onderorganisaties in de avonddienst van de eerste zondag van elke maand gedurende de laatste maanden van 1960:

O.O.V.	4 september
Jeugdwerk	2 oktober
Z.H.V.	6 november
Zondagsschool	4 december

Najaars Districts-Conferenties in 1960:

Amsterdam	25 september
Antwerpen	16 oktober
Arnhem	23 oktober
Groningen	9 oktober
Den Haag	13 november
Rotterdam	20 november
Utrecht	27 november

'n Speciale Conferentie zal worden gehouden op 29 en 30 oktober in Den Haag voor alle M-mannen en Arenleesters van De Nederlandse Zending.

Om de werkzaamheden, aan de Administratie van „De Ster” op het Hoofdkantoor enigszins te verlichten, heeft het Zendingbesuur besloten de kwartaalabbonnementen op „De Ster” te doen vervallen. De minimum tijd, waarin men zich op ons kerkelijk blad kan abonneren zal dus in het vervolg een half jaar zijn tegen de gewone prijs van f 2,50.

Slinkse manieren en bedoelingen

(van de Redactie van het Kerknieuws in de „Deseret News”, overgenomen naar aanleiding van een ernstig rondschrijven van het Zendingsbestuur, waarop in het volgende nummer zal worden teruggekomen).

Wolven, die de kudde binnendringen en hun slachtoffers vernietigen, zijn er altijd geweest. Geïnspireerde profeten hebben tegen hen gewaarschuwd in iedere bedeling. Zo was het in oude tijden, zo is het vandaag. De vrijheid geeft iedereen het recht van zelfbeslissing en daartoe behoort ook het recht om God te dienen en te geloven zoals men zelf verkiest. De mensen hebben ook het recht om te werken zoals zij willen, om te behoren tot een gemeenschap naar hun keuze, om goed of boos te zijn, te liegen of waarheidlievend te zijn, rein of vuil, kortom om vrij te zijn.

Doch sluit deze vrijheid ook het recht in om een ander te benadelen, te liegen, te bedriegen, verkeerd voor te stellen, tot dwaling te brengen ZONDER DE PRIJS DAARVOOR TE BETALEN? Kunnen wij, met uitoefening van onze vrije wil, de verantwoording, die er mee gepaard gaat, ontlopen? Moeten wij niet bedenken dat er een oordeelsdag komt, een tijd van afrekening, wanneer iedereen rekenschap zal moeten geven van zijn daden?

Durven wij te vergeten, dat de ergernissen noodzakelijk moeten komen, doch wee hem door wie zij komen? (Matth. 18 : 7).

En moeten wij niet bedenken dat aan ieder van ons een vrije wil is gegeven voor ons eigen welzijn, om rechtvaardiger te worden en aldus nader tot God te komen? Om ons te helpen onze vrijheid van handelen te gebruiken, gaf de Heer ons intelligentie en daarom verwacht Hij van ons dat wij die gebruiken voor ons eigen goed.

Hij verwacht van ons, dat wij in staat zijn goed van kwaad te onderscheiden en een „wolf” in de kudde te kennen wanneer wij die zien. En indien wij het gevaar niet gemakkelijk weten te onderkennen, heeft Hij de Kerk geïnspireerde leiders gegeven als gidsen voor de mensen, opdat zij niet door „iedere wind der leer worden omgevoerd”, doch veeleer dat zij mogen worden opgebouwd en vervolmaakt.

„Wolven” in de kudde gaan gewoonlijk misleidend te werk. Zij aarzelen niet een verkeerde voorstelling van zaken te geven. Het zijn boze mensen met boze bedoelingen en gebruiken daarom boze middelen om hun doel te bereiken.

Sommige valse leraren bijvoorbeeld, komen bij de mensen thuis en

zeggen dat zij een boodschap hebben van de Algemene Kerkautoriteiten en vragen verlof binnen te komen om deze boodschap te bespreken. Daarna verkondigen zij leerstellingen, in directe tegenstelling met die, door de Algemene Autoriteiten geleerd, in wier naam zij zich valselijk toegang verschaffen.

Sommigen verspreiden gefingeerde „getuigenissen” of andere lectuur, van valse aantekeningen van Algemene Autoriteiten voorzien.

Anderen verkopen boeken, zogenaamd goedgekeurd door de presiderende broederen, terwijl zulk een goedkeuring nooit werd gegeven.

Weer anderen houden ongeautoriseerde huisvergaderingen, zeggende dat zij ouderlingen van de Kerk zijn, en verkondigen valse leerstellingen aan lichtgelovige mensen. Zij onthullen hun ware identiteit pas, wanneer zij hun snood bedrijf volvoerd hebben.

Andere „wolven” in de kudde trachten somtijds toegang te krijgen tot tempels. Sommigen, hun afsnijding of censuur verhelend, dringen zich in het vertrouwen van locale ambtenaren in en trachten van de Kerk te profiteren zonder daar recht op te hebben.

Maar de ergste wolven zijn misschien wel diegenen, die er op uit zijn, niet alleen om geloof te ontnemen, maar ook karakter, goede reputatie en hoop op de toekomst. Sommige wolven zijn geldwolven; zij bekommeren zich niet om hun slachtoffers, als zij zich maar kunnen verrijken.

De Heiland waarschuwde tegen alle soorten „wolven” in de kudde. Tevens leerde Hij ons onze naasten lief te hebben als onszelf. Hij zeide ons dat wij zo nu en dan de andere wang moesten toekeren.

Maar Hij vertelde ons ook dat wij geen paarden voor de zwijnen moesten werpen. Hij zeide ons dat wij de weg naar verderfenis moesten vermijden en op het rechte en nauwe pad moesten blijven.

Wij moeten goed voor andere mensen zijn, maar van ons wordt niet verwacht dat wij onszelf en onze geliefden daaraan opofferen. Wij moeten anderen behandelen zoals wij zelf behandeld willen worden, maar aldus doende, moeten wij de deur niet openen voor kwaadwillende mensen. God verwacht van ons dat wij ons tegen deze mensen zullen beschermen. Hij verwacht dat wij onze gezinnen tegen hen zullen beschermen. Hij verwacht van ons dat wij ons niet laten omvoeren met iedere wind der leer en ons op een dwaalspoor laten brengen door hen, die trachten te verderven.

Hij geeft ons levende profeten om ons in deze laatste dagen te leiden. Laat ons wijs zijn en hen volgen. Laten wij de intelligentie, die God ons gegeven heeft, gebruiken om de weg duidelijk te zien en niet in de gracht te vallen, die valse leraren voor ons graven.

Zie, gij allen, die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt, wandelt in de vlam van uw vuur, en in de spranken, die gij ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijne hand, in smart zult gijlieden liggen.
Jesaja 50 : 11.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Welling, Anton Han Willem; 1 mei 1960 te Den Haag.
Koldijk, Louise; 1 mei 1960 te Amsterdam.
Koldijk, Jan; 1 mei 1960 te Amsterdam.
de Mie, Robert Hendrik; 29 mei 1960 te Dordrecht.
Van Gilst, Jacqueline; 3 juli 1960 te Den Haag.
Van Gilst, Pieter; 3 juli 1960 te Den Haag.
Van Gilst, Nellie; 3 juli 1960 te Den Haag.
Halleen, Elsje Henrieta; 3 juli 1960 te Den Haag.
Emeis, Abraham; 3 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Emeis, Aukje; 3 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Stoové, Guy Marvin; 3 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Engelbert, Frederique Ragnhild; 24 juli 1960 te Antwerpen.

GEDOOPT:

Heydeman, Frans; 10 juni 1960 te Amsterdam.
Bussink, Elizabeth Christina; 12 juni 1960 te Arnhem.
Berninger, Hildegonde Lisette; 12 juni 1960 te Arnhem.
Regterschot, Elizabeth Henriette; 12 juni 1960 te Arnhem.
Regterschot, George Willem; 12 juni 1960 te Arnhem.
Regterschot, Geertruida Maria Frederika; 12 juni 1960 te Arnhem.
Veldhuis, Nina Laura; 19 juni 1960 te Zwolle.
Verbiest, Johanna Maria; 24 juni 1960 te Eindhoven.
Schornack, Margaretha Hortense; 24 juni 1960 te Den Haag.
Brantz, Jack; 24 juni 1960 te Den Haag.
Blanken, Johannes; 24 juni 1960 te IJmuiden.
van Bommel, Gerbrechtje; 226 juni 1960 te Enschede.
Jansen, Juliana Leonora; 28 juni 1960 te Alkmaar.
Jansen, Machiel; 28 juni 1960 te Alkmaar.
Touw, Leonardus Johannes; 28 juni 1960 te Den Haag.
Van de Vijver, Anna Adriana; 30 juni 1960 te Den Haag.
Westplat, Elviera; 2 juli 1960 te Amsterdam.
Engelbregt, Justus; 6 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Engelbregt, Janna; 6 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Kater, Jan; 7 juli 1960 te Hilversum.
Kater, Helena Theodora; 7 juli 1960 te Hilversum.
Gort, Paul; 8 juli 1960 te IJmuiden.
Gort, Anna Geertruida Sendora; 8 juli 1960 te IJmuiden.
Kaste, Willem; 8 juli 1960 te Amsterdam.
Hoffman, Arendje Gerardina; 8 juli 1960 te Amsterdam.
Baaij, Jacob Hendrik; 8 juli 1960 te Amsterdam.
Baaij, Johannes Jan; 8 juli 1960 te Amsterdam.
Jansse, Anne; 9 juli 1960 te Amsterdam.
Jansse, Marcelle; 9 juli 1960 te Amsterdam.
Tammerijn, Robert Antonius Leonard; 10 juli 1960 te Leiden.
Cohen, Michael Jacques Willy Maria; 10 juli 1960 te Nijmegen.
Cohen, Marie Louise Gijsbertha Maria; 10 juli 1960 te Nijmegen.
Cohen, Gijsberta Antonia; 10 juli 1960 te Nijmegen.
Prins, Robert Jan; 10 juli 1960 te Arnhem.
Prins, Richard Rudolf; 10 juli 1960 te Arnhem.
de Niet, Jacob; 12 juli 1960 te Den Haag.

- de Niet, Petronella Heleen Areka; 12 juli 1960 te Den Haag.
de Vries, Neeltje; 12 juli 1960 te Harlingen.
Nolles, Alida Jacoba; 15 juli 1960 te Amsterdam.
de Ligt, Rosina Clasina; 15 juli 1960 te Schiedam.
de Jong, August; 16 juli 1960 te Amsterdam.
Oosting, Roelfke Anna; 17 juli 1960 te Assen.
Bathoorn, Markus; 17 juli 1960 te Groningen.
Bathoorn, Stofferina; 17 juli 1960 te Groningen.
Giezen, Albertje; 17 juli 1960 te Groningen.
Elbracht, Wim; 20 juli 1960 te Den Haag.
Elbracht, Bernadine Paulina; 20 juli 1960 te Den Haag.
Van der Mark, Robert Antonius; 20 juli 1960 te Utrecht.
Van Belzen, Anna; 21 juli 1960 te Den Haag.
Van Belzen, Johannes Matthijs; 21 juli 1960 te Den Haag.
Batten, Ronald; 21 juli 1960 te IJmuiden.
Batten, Ivonne; 21 juli 1960 te IJmuiden.
Dolsma, Johanna Wilhelmina; 21 juli 1960 te IJmuiden.
Van Donselaar, Cornelia; 22 juli 1960 te Amsterdam.
Pirsch, Adolphine Janne Louise; 23 juli 1960 te Haarlem.
de Ligt, Hendrik; 22 juli 1960 te Schiedam.
Vos, Catharina; 23 juli 1960 te Vlaardingen.
Van de Slot, Tijsina Gerdina; 23 juli 1960 te Vlaardingen.
Van de Slot, Pieter Adrianus; 23 juli 1960 te Vlaardingen.
Navarro, Alida Johanna; 24 juli 1960 te Den Haag.
Navarro, Hendrika Antonia; 24 juli 1960 te Den Haag.
Claassen, Sonja Klara; 26 juli 1960 te Den Haag.
Van Campen, Anton Hendrikus Reinardus Pieter Frank; 27 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Van Campen, Jan Cornelis Wilhelm; 27 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Van Campen, Albert Jan Hendrik; 27 juli 1960 te Rotterdam Noord.
de Heus, Antje; 29 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Croese, Fensje Jantje Cornelia; 29 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Besse, Anna Magdalena; 29 juli 1960 te Amsterdam.
Thomassen, Johanna Femia; 29 juli 1960 te Rotterdam Noord.
Theys, Elisabeth; 30 juli 1960 te Alkmaar.
Hengstmengel, Johannes Dirck; 30 juli 1960 te Rotterdam Zuid.
Samethini, Martha; 31 juli 1960 te Delft.
Samethini, Onno; 31 juli 1960 te Delft.
Alkema, Aaltje; 31 juli 1960 te Harlingen.
Ruiter, Elsien; 31 juli 1960 te Groningen.
Bergmans, Eliza Augustuna Carolina; 31 juli 1960 te Antwerpen.
Bergmans, Anny Thea Sophia; 31 juli 1960 te Antwerpen.
Bergmans, Karel Dephine Arsène; 31 juli 1960 te Antwerpen.
Bergmans, Elsa Ida Johanna; 31 juli 1960 te Antwerpen.
Comijn, Ivonne Theresia; 31 juli 1960 te Mechelen.
Muyle, Alice Marie; 31 juli 1960 te Oostende.

GEORDEND:

- Van Egmond, Jan Dirk; 28 mei 1960 te Apeldoorn als Leraar.
Van Keeken, Johannes Hubertus Jacques; 29 mei 1960 te Apeldoorn als Leraar.
Tuffin, George Peter; 29 mei 1960 te Antwerpen als Diaken.
Van der Reijden, Bernard Gerrit Peter; 2 juni 1960 te Alkmaar als Ouderling.
Theys, Reginald Adolph; 8 juni 1960 te Alkmaar als Diaken.
Regterschot, George Willem; 19 juni 1960 te Arnhem als Diaken.
de Mie, Sebastiaan; 19 juni 1960 te Dordrecht als Diaken.

Westerheijden, Franciscus Johannes; 19 juni 1960 te Amsterdam als Diaken.
 Schramade, Hans Albert; 26 juni 1960 te Nijmegen als Ouderling.
 Overvliet, Hendrik Adrianus; 26 juni 1960 te Nijmegen als Ouderling.
 van der Torre, Dirk; 26 juni 1960 te Rotterdam Noord als Priester.
 Kuit, Hendricus Jan; 26 juni 1960 te Amsterdam als Leraar.
 Begman, Heinz Gustav August Frederik; 3 juli 1960 te Den Haag als Ouderling.
 de Vin, Adriaan; 3 juli 1960 te Den Haag als Ouderling.
 Van Es, Roelof; 3 juli 1960 te Alkmaar als Diaken.
 Fisscher, Jean Frederik Matthew Galestan; 10 juli 1960 te Den Haag als Leraar.
 Knegt, Albert; 10 juli 1960 te Den Haag als Leraar.
 de Kraker, Theodorus; 10 juli 1960 te Alkmaar als Ouderling.
 Blanken, Johannes; 10 juli 1960 te IJmuiden als Diaken.
 Gort, Paul; 10 juli 1960 te IJmuiden als Diaken.
 Kaste, Willem; 10 juli 1960 te Amsterdam als Diaken.
 Van Egmond, Jan Dirk; 17 juli 1960 te Apeldoorn als Priester.
 Kuipers, Peter; 17 juli 1960 te Amsterdam als Leraar.
 Bakker, Berend; 17 juli 1960 te Groningen als Leraar.
 Engelbregt, Justus; 17 juli 1960 te Rotterdam Noord als Diaken.
 Schulders, Carel Govert; 19 juli 1960 te Dordrecht als Ouderling.
 de Ligt, Hendrik; 22 juli 1960 te Schiedam als Diaken.

GEHUWD:

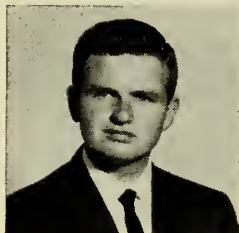
Gieling, Johan Gerard en Kramer, Frieda; te Arnhem op 12 juli 1960.

OVERGEPLAATST:

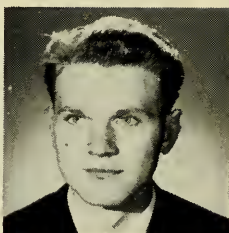
van Komen, Erica; van Utrecht naar Rotterdam Noord.
 van de Merwe, Bea P.; van Den Haag naar Rotterdam Noord.
 Parker, Karen; van Den Haag naar Utrecht.
 Cooley, Barney L.; van Groningen naar Den Helder.
 Marda, Willem; van Zendingsschool naar Groningen.
 Nelson, Jerald; van Zendingsschool naar Den Helder.
 Ward, Mandell K.; van Ede naar Amsterdam.
 Workman, Verle A.; van Amsterdam naar Leiden.
 Wilko, Frank W.; van Amsterdam naar Eindhoven.
 Limburg, Val E.; van Arnhem naar Den Haag als Reizende Elder.
 Durrant, Ernest W.; van Utrecht naar Arnhem.
 Kruyer, Jan; van Leiden naar Den Haag.
 Warnock, Richard P.; van Vlaardingen naar Amsterdam.
 Crosby, William; van Zendingsschool naar Amsterdam.
 Griffin, Lynn S.; van Zendingsschool naar Den Haag.
 Eastman, David; van Dordrecht naar Rotterdam Zuid.
 Schaffer, Edward J.; van Rotterdam Zuid naar Dordrecht.
 Eckersell, William B.; van Rotterdam naar Utrecht.
 Tesch, Danny; van Zendingsschool naar Vlaardingen.
 Van Orden, Alan; van Zendingsschool naar Ede.
 van Leuven, Ross T.; van Zendingsschool naar Rotterdam.~?
 Taylor, Robert E.; van Zendingsschool naar Den Haag.
 de Ronde, Cornelis J.; van Den Helder naar Rotterdam Noord.
 Tesch, Lynn; van Rotterdam naar Zaandam.
 de Leeuw, Farrell; van Nijmegen naar Rotterdam.
 Kay, Thomas A.; van IJmuiden naar Antwerpen.
 Bush, Robert L.; van Harlingen naar IJmuiden.
 Dalebout, Dennis R.; van Harlingen naar Leeuwarden.
 Sieverts, James R.; van Leeuwarden naar Mechelen.
 Gilbert, Lawrence W.; van Mechelen naar Nijmegen.

AANGEKOMEN:

Visser, Ralph W.; Ogden, Utah.
Crosby, William; Alton, Utah.
Tesch, Danny; Ogden, Utah.
van Leuven, Ross L.; Provo, Utah.
Taylor, Robert E.; Provo, Utah.
van Orden, Alan; Blackfoot, Idaho.

Ralph W. Visser

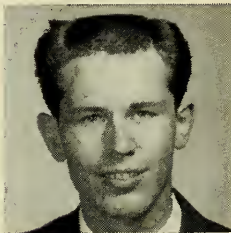
Robert E. Taylor

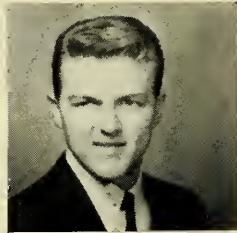
William Crosby

Danny Tesch

Ross L. van Leuven

Alan van Orden

VERTROKKEN:

Vander Heide, Ralph P.; Aangekomen 10 maart 1958. Vertrokken 25 juli 1960.
Werkzaam geweest: Eindhoven, Rotterdam, Amsterdam, Den Haag en Antwerpen.

Alston, David Lee; Aangekomen 27 januari 1958. Vertrokken 24 juli 1960.
Werkzaam geweest: Arnhem, Rotterdam Z., Harlingen, Haarlem, Den Haag en Amsterdam.

Porter, Gary Robert; Aangekomen 27 januari 1958. Vertrokken 24 juli 1960.
Werkzaam geweest: Nijmegen, Emmen, Rotterdam, Oostende, Haarlem, Den Haag als reizende Elder.

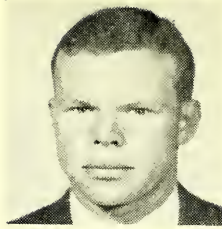
Buckway, Dallas Henry; Aangekomen 27 januari 1958. Vertrokken 24 juli 1960.
Werkzaam geweest: Utrecht, Amsterdam, Antwerpen, Oostende, IJmuiden, Den Haag als Districts President.

Sorensen, Howard John; Aangekomen 27 januari 1958. Vertrokken 24 juli 1960.
Werkzaam geweest: Haarlem, Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Gouda, Eindhoven.

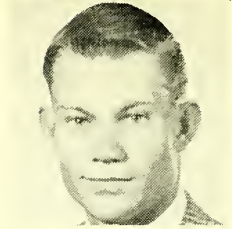
Soper, Donald Allen; Aangekomen 10 februari 1958. Vertrokken 24 juli 1960.
Werkzaam geweest: Den Haag, Amersfoort, Enschede, Rotterdam en Zaandam.

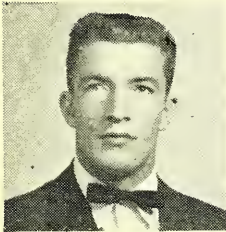
Ralph P. Vander Heide

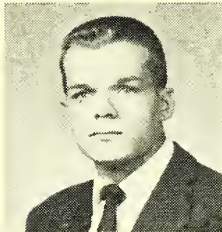
David Lee Alston

Gary Robert Porter

Dallas Henry Buckway

Howard John Sorensen

Donald Allen Soper

DE GESTOLEN BIJL.

Er was eens een man, die zijn bijl had verloren. Hij verdacht de zoon van zijn buurman, en lette op hem. De manier, waarop deze liep, was precies die van een bijlendief, de uitdrukking van zijn gezicht was helemaal die van een bijlendief, de manier waarop hij praatte, was op en top die van een bijlendief, en uit al zijn bewegingen en zijn ganse zijn sprak helder en klaar de bijlendief.

Toevallig groef de eigenaar van de bijl zijn kuil nog eens om, en jawel hoor, daar vond hij het verlorene terug!

De volgende dag zag hij de zoon van zijn buurman weer. Al zijn bewegingen en zijn ganse zijn hadden niets meer van een bijlendief.

(Vrijheid). Henri Borel.

(Vrij naverteld naar de Chineese wijsgeer Lieb Tsz', een filosoof uit de school van Lao Tsz'.)

't Lichtend spoor van uw Profeten,
Broeders! volgt het na.
't Werk, waartoe gij zijt geroepen,
Kent geen wedergâ.
Houdt steeds moed!
Want Gods Gezanten staan u trouw ter zij';
In de strijd met alle geesten
Is hun hulp nabij.

't Zwaard des Geestes zij uw wapen
In de goede strijd;
Dekt en gordt u met de waarheid
En gerechtigheid;
's Vredes Evangelie zij het
Schoeisel voor uw voet,
't Schild van uw geloof de pijlen
Van Satan breken doet.

Doet dus aan Gods wapenrusting,
En gij kúnt weerstaan
Satan en zijn overheden,
En hun list ontgaan.
Nooit versaaqd, want God zál helpen,
Hij, de sterkste Held;
Blijft met alle strijders Jesu
Moedig staan in 't veld.

J. Meewws Sr.